

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการจดจำคำศัพท์ด้วยเทคนิคการใช้สื่อรูปภาพ
ในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสนทนาและการสื่อสาร 1
สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเมโจ

A Study of Vocabulary Recognition Performance by Using
Visual Media Method in Japanese Language for Conversation and
Communication 1 for Undergraduate Students of Maejo University

ศนิ ไทรหอมหวล
Sani Saihomhual

Received: April 4, 2019

Revised: August 5, 2019

Accepted: August 27, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการจดจำคำศัพท์ด้วยเทคนิคการใช้สื่อรูปภาพในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสนทนาและการสื่อสาร 1 สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเมโจ โดยการเปรียบเทียบผลการทดสอบเนื้อหาคำศัพท์ของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่อรูปภาพกับนักศึกษากลุ่มที่ไม่ได้เรียนด้วยเทคนิคสื่อภาพ กลุ่มตัวอย่างวิจัยได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสนทนาและการสื่อสาร 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 54 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สื่อการสอนรูปภาพและแบบทดสอบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ เนื้อหาคำศัพท์ที่ปรากฏในเอกสารประกอบการสอนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสนทนาและการสื่อสาร 1 โดยจำแนกคำศัพท์เป็น 3 หมวด ได้แก่ คำนาม คำคุณศัพท์ และคำกริยา

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพมีผลสัมฤทธิ์ในการจดจำคำศัพท์สูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีคะแนนแต่ละด้านสูงกว่าในทุกด้าน โดยในหมวดคำคุณศัพท์มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หมวดคำกริยามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และหมวดคำนามมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การใช้สื่อภาพเพื่อช่วยการจดจำคำศัพท์, ภาษาญี่ปุ่น

อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเมโจ (Lecturer, Faculty of Liberal Arts, Maejo University) Email: sani_sn@mju.ac.th

Abstract

The objective of the study was to study vocabulary recognition performance of students of Maejo University in Japanese Language for Conversation and Communication 1 by using visual media method by comparing students' examination results in vocabulary and overall topics between two groups of students with and without visual media. A sample of 54 students who were registered in the Japanese Language for Conversation and Communication 1 in the second semester of 2017 were obtained and the visual media and vocabulary recognition examination were constructed. The topics used in this study consisted of vocabulary lists which were found in teaching materials in Japanese Language for Conversation and Communication 1. They were categorized into three categories: noun, adjective and verb. Findings demonstrated that the group of students which studied with the visual media method had statistically significant of .01 higher in vocabulary recognition performance than the group of students studied without visual media method. Findings also showed significant statistical difference of .001, .01, .05 in adjective, verb, noun examination result respectively.

Keywords: Usage of visual media in vocabulary recognition, Japanese Language

บทนำ

มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เป็นสถาบันที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเลือกสำหรับนักศึกษาหลายคณะ และหลายสาขาวิชา โดยเฉพาะนักศึกษาคณะพัฒนาการท่องเที่ยว และนักศึกษาคณะศิลปศาสตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จากประสบการณ์ในการสอนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นที่ผ่านมาของผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาจะจำคำศัพท์ที่ได้เรียนไปแล้วไม่ได้ ซึ่งส่งผลทำให้ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารภาษาญี่ปุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งคือการรู้จักคำศัพท์ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ผู้พูดและพูดสื่อสารกับผู้อื่นได้เมื่อผู้เรียนมีคลังคำศัพท์ในภาษามากย่อมนำมาใช้ในการสื่อสารได้มาก ดังที่วิจิตรน ภาณุพงศ์ (2536:5) ได้กล่าวถึงบทบาทสำคัญของคำศัพท์ในการเรียนรู้ภาษาไว้ว่า “การจะพูดและเขียนให้ได้ใจความที่ต้องการต้องรู้จักเลือกสรรถ้อยคำมาใช้ให้เหมาะสมและการที่จะฟังและอ่านให้เข้าใจจำเป็นต้องรู้จักความหมายของคำให้ชัดเจนเดียวกัน” ซึ่งสอดคล้องกับบรรณพร ศิลาขาว (2555:15) กล่าวไว้ว่า “คำศัพท์เป็นพื้นฐานของภาษาซึ่งผู้เรียนจะต้องเรียนรู้คำศัพท์เป็นอันดับแรก เพราะเป็นองค์ประกอบในการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการฟัง พูดอ่านและเขียน”

คำศัพท์จึงมีความสำคัญอย่างมากต่อการเรียนรู้ภาษาภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน คำศัพท์เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านนี้ เพราะจากคำศัพท์ผู้เรียนสามารถนำมาสร้างเป็นวลีหรือประโยคในการสื่อสารได้ แต่ถ้าผู้เรียนไม่มีความ

รู้ด้านคำศัพท์การเรียนรู้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนย่อมไม่ประสบความสำเร็จ ดั่งที่อนุภาพ ตลโสภณ (2556:45) กล่าวไว้ว่า “ถ้าไม่มีความแม่นยำหรือไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ แล้วจะเรียนภาษาได้ดีทั้งการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนได้ยาก การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์มาก จำได้แม่นยำและสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว ย่อมเรียนได้ผลดี คำศัพท์จึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ในการเรียนภาษาต่างประเทศ

การเรียนรู้ภาษาไม่ว่าภาษาใดและระดับชั้นใด ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษาทั้งในด้านเสียง คำศัพท์ และโครงสร้าง จากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยพบว่า การจดจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นได้นั้น นับว่าเป็นทักษะขั้นพื้นฐานที่สำคัญมากอย่างหนึ่งที่จะทำให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นได้ดี และเป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนรู้ในขั้นสูงขึ้นไป จากการสังเกตและจากการตรวจสอบสมุดการบ้าน รวมถึงการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน เช่น การแต่งประโยค และการแปลประโยคนั้น พบว่า สาเหตุที่นักศึกษาไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นมีสาเหตุมาจากนักศึกษาจำคำศัพท์ไม่ได้ เมื่อให้ท่องคำศัพท์นักศึกษาส่วนใหญ่ท่องศัพท์แบบเอาจำนวนมากไว้ก่อนไม่ได้คำนึงถึงว่าตัวเองจำได้หรือไม่ หรือนักศึกษาจำได้แค่เฉพาะเวลาท่อง หลังจากนั้นก็จะลืมซึ่งคำศัพท์เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนภาษาในทุกด้านทั้งทักษะการพูด ฟัง อ่าน เขียน ถ้าผู้เรียนมีความสามารถในการจดจำคำศัพท์ได้มาก ก็จะช่วยพัฒนาความสามารถในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษาค้นคว้าหาแนวทางที่จะช่วยให้นักศึกษาที่เรียนภาษาญี่ปุ่นจดจำคำศัพท์และนำไปใช้ในการเรียนได้มากขึ้น ซึ่งวิธีการเพิ่มพูนคำศัพท์ที่มีอยู่หลายวิธี และวิธีการสอนที่ส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างหนึ่งคือการใช้สื่อรูปภาพ ดังที่กัทฤษฎิน ยอดคำตัน (2557) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นโดยใช้รูปภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นโดยใช้รูปภาพประกอบ ของนักเรียนระดับชั้นปวช. ปีที่2/3 สาขาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซียน เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร 1 โดยให้นักเรียนฝึกการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น ตามแบบฝึกทักษะด้วยรูปภาพประกอบ ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีทักษะการจำคำศัพท์ที่สูงขึ้น ทั้งการออกเสียง การเดาคำศัพท์จากภาพที่ปรากฏ มีความกล้าแสดงออกที่จะพูดภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น

สอดคล้องกับจิราภรณ์ แยมบาล (2556) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาญี่ปุ่นโดยใช้รูปภาพ งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาติดตามผลการประเมิน การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/9 ห้อง B ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 10 คน โดยการแนะนำชี้แจงในเชิงการพัฒนาในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาญี่ปุ่นในการวิจัย 8 ครั้ง ใช้เวลาทั้งสิ้น 8 ครั้ง โดยเริ่มทำการวิจัยตั้งแต่วันที่ 6 มกราคมถึง 26 มกราคม 2557 เพื่อช่วยในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ด้านการเขียนเพื่อสื่อความหมายเป็นประโยค เพื่อให้นักเรียนมีทักษะ ในการเขียน และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยใช้เครื่องมือ ดังนี้ คือ สื่อภาพ ใบงาน แบบทดสอบก่อนและหลังกลางภาคเรียน บันทึกพฤติกรรมการสอนของครู และ นักเรียน

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีพัฒนาการเขียนภาษาญี่ปุ่นดีขึ้น สามารถเขียนประโยคภาษาญี่ปุ่นเพื่อสื่อความหมาย ได้อย่างถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์เบื้องต้น จากการที่ผู้สอนใช้สื่อภาพในการเรียนการสอน พบว่าผู้เรียนมีความสามารถในการทำคะแนนสอบก่อนกลางภาคคะแนนเฉลี่ยรวม 16.5 คะแนน ส่วนคะแนนเฉลี่ยรวมของการสอบหลังกลางภาค คะแนนจาก คะแนนเต็ม 25 คะแนนมีผลต่าง 2.5 คะแนน แสดงว่านักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนภาษาญี่ปุ่นดีขึ้น นักเรียนมีทักษะ และกระบวนการเขียนภาษาญี่ปุ่นที่พัฒนาขึ้น

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การสอนโดยใช้รูปภาพประกอบการสอนภาษาส่งผลต่อการเรียนของผู้เรียนมากกว่าการสอนโดยไม่ใช้สื่อรูปภาพ ทั้งนี้เนื่องจากการใช้รูปภาพทำให้ผู้เรียนเกิดความสุข สนุกสนาน ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน ได้รับความสนใจใฝ่อยากเรียน เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น เข้าใจบทเรียนได้ง่าย จดจำอย่างรวดเร็ว อนึ่งเพื่อพัฒนาความสามารถในการจดจำคำศัพท์ของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงคิดหาวิธีที่จะทำให้ให้นักศึกษาจดจำคำศัพท์ได้อย่างแม่นยำและสนใจในการจดจำคำศัพท์มากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเทคนิคการเรียนการสอนโดยใช้สื่อภาพที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาการเรียนคำศัพท์ในหัวข้อต่าง ๆ มาใช้ ทั้งนี้เพื่อที่จะนำไปใช้เป็นแนวทางในการสอนอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการจดจำคำศัพท์ด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสนทนาและการสื่อสาร 1 สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสนทนาและการสื่อสาร 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 54 คน

2. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการวิจัย

กำหนดระยะเวลาการเก็บข้อมูล ตามแผนการสอนที่ปรากฏใน มคอ.3 รายวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสนทนาและการสื่อสาร 1 ตลอดภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสนทนาและการสื่อสาร 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 54 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 สื่อภาพคำศัพท์

โดยผู้วิจัยรวบรวมคำศัพท์เพื่อนำมาแบ่งกลุ่มชนิดของคำ และสร้างสื่อภาพที่เกี่ยวกับคำศัพท์ในแต่ละหมวด แล้วสร้างสื่อภาพคำศัพท์ประกอบด้วยคำศัพท์ 3 หมวด ได้แก่ คำนาม

คำคุณศัพท์ และ คำกริยา ตามบทเรียนในเอกสารประกอบการสอนรายวิชา ศป 230 ภาษาญี่ปุ่น
เพื่อการสนทนาและการสื่อสาร 1 แต่ละบทรวมทั้งหมด 10 บทเรียน ซึ่งบางบทเรียนมีคำศัพท์
มากกว่า 1 หมวด ดังนี้

คำนาม	คำคุณศัพท์	คำกริยา
บทที่ 2,3,5,6,7,10	บทที่ 1,4,5,8	บทที่ 5,6,7,9,10

2.2 แบบทดสอบย่อยหลังบทเรียนคำศัพท์

โดยใช้การสอบย่อยหลังจากเรียนคำศัพท์แต่ละหมวดเสร็จสิ้น แบ่งการทดสอบคำศัพท์
ออกเป็น 3 หมวด ได้แก่ คำนาม 20 ข้อ คำคุณศัพท์ 20 ข้อ และคำกริยา 20 ข้อ

3. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยแบ่งนักศึกษาทั้งหมดออกเป็น 2 กลุ่มเรียน ได้แก่กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
โดยกลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่เรียนโดยไม่ได้ใช้สื่อภาพ ส่วนกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่เรียนเนื้อหาคำศัพท์ด้วย
เทคนิคการใช้สื่อภาพ

3.2 นำสื่อภาพคำศัพท์แต่ละหมวดไปใช้กับนักศึกษาในกลุ่มที่ 2 (กลุ่มทดลอง) โดยให้
นักศึกษาดูรูปภาพแล้วออกเสียงคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น บอกความหมาย และเขียนสะกดคำศัพท์ภาษา
ญี่ปุ่น จนครบจำนวนคำศัพท์และให้นักเรียนบอกคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นของรูปที่ละคน เพื่อสังเกตเรื่อง
ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ของนักศึกษาแต่ละคน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการทดสอบความถี่ (t-Test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของคะแนนสอบคำศัพท์ระหว่างนักศึกษากลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพกับนักศึกษากลุ่ม
ที่ไม่ได้เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพ เพื่อตรวจสอบว่าการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิคการ
ใช้สื่อภาพสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการจดจำคำศัพท์ได้หรือไม่เพียงใด

ผลการวิจัย

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาในกลุ่มนักศึกษาปริญญาตรี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย
แม่โจ้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสนทนาและการสื่อสาร
1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 กลุ่มเรียนที่ 1 และ 2 จำนวนทั้งหมด 54 คน

ตอนที่ 1 ความสามารถในการจำคำศัพท์ของนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพ
และนักศึกษาที่เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพในการเรียนการสอนคำศัพท์ 3 หมวด ได้แก่
คำนาม คำคุณศัพท์ และคำกริยา

ตารางที่ 1 ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ของนักศึกษาในกลุ่มที่ไม่ได้เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพ

คนที่	หมวดที่1 คำนาม จำนวน 20 คำ	หมวดที่2 คำคุณศัพท์ จำนวน 20 คำ	หมวดที่3 คำกริยา จำนวน 20 คำ	รวมจำนวน คำศัพท์ที่จำได้ จำนวน 60 คำ
1	9	8	7	24
2	16	15	16	47
3	17	14	15	46
4	10	11	12	33
5	5	4	4	13
6	11	11	12	34
7	5	6	5	16
8	7	8	6	21
9	12	12	14	38
10	6	4	5	15
11	17	16	16	49
12	11	12	14	37
13	17	13	14	44
14	11	10	7	28
15	8	9	7	24
16	8	6	9	23
17	17	13	15	45
18	11	12	8	31
19	8	8	10	26
20	3	5	7	15
21	6	7	8	21
22	16	14	17	47

คนที่	หมวดที่1 คำนาม จำนวน 20 คำ	หมวดที่2 คำคุณศัพท์ จำนวน 20 คำ	หมวดที่3 คำกริยา จำนวน 20 คำ	รวมจำนวน คำศัพท์ที่จำได้ จำนวน 60 คำ
23	16	14	14	44
24	4	9	7	20
25	11	9	11	31
26	9	9	13	31
27	11	10	14	35
min	3	4	4	13
max	17	16	17	49
\bar{x}	10.44	9.96	10.62	31.03
S.D.	4.38	3.37	3.99	11.24

จากตารางที่ 1 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนสอบคำศัพท์แต่ละหมวดของนักศึกษาในกลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้สื่อภาพ โดยคะแนนเต็มในแต่ละหมวดเท่ากับ 20 คะแนน พบว่าจากการทดสอบคำศัพท์ หมวดคำนามมีคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3.00 คะแนนสูงสุดเท่ากับ 17.00 คะแนนเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 10.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.38 หมวดคำคุณศัพท์มีคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 4.00 คะแนนสูงสุดเท่ากับ 16.00 คะแนนเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 9.96 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.37 หมวดคำกริยามีคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 4.00 คะแนนสูงสุดเท่ากับ 17.00 คะแนนเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 10.62 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.99 และคะแนนรวมคำศัพท์ทั้ง 3 หมวด โดยคะแนนเต็ม 60 คะแนน นักศึกษาได้คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 13.00 คะแนนสูงสุดเท่ากับ 49.00 คะแนนเฉลี่ยรวมทั้งหมดเท่ากับ 31.03 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.24

ตารางที่ 2 ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ของนักศึกษาในกลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพ

คนที่	หมวดที่1 คำนาม จำนวน 20 คำ	หมวดที่2 คำคุณศัพท์ จำนวน 20 คำ	หมวดที่3 คำกริยา จำนวน 20 คำ	รวมจำนวน คำศัพท์ที่จำได้ จำนวน 60 คำ
1	13	11	13	37
2	9	8	8	25
3	10	11	9	30

คนที่	หมวดที่1 ค่านาม จำนวน 20 คำ	หมวดที่2 คำคุณศัพท์ จำนวน 20 คำ	หมวดที่3 คำกริยา จำนวน 20 คำ	รวมจำนวน คำศัพท์ที่จำได้ จำนวน 60 คำ
4	7	9	12	28
5	14	14	15	43
6	9	10	11	30
7	8	9	8	25
8	9	7	8	24
9	11	15	17	43
10	19	19	20	58
11	15	14	16	45
12	11	14	11	36
13	18	16	16	50
14	15	13	12	40
15	11	10	12	33
16	15	14	12	41
17	11	13	15	39
18	13	15	14	42
19	15	17	14	46
20	19	20	20	59
21	20	20	19	59
22	19	18	19	56
23	15	18	17	50
24	12	15	14	41
25	20	20	20	60
26	11	12	15	38

คนที่	หมวดที่1 คำนาม จำนวน 20 คำ	หมวดที่2 คำคุณศัพท์ จำนวน 20 คำ	หมวดที่3 คำกริยา จำนวน 20 คำ	รวมจำนวน คำศัพท์ที่จำได้ จำนวน 60 คำ
27	9	11	8	28
min	20	20	20	60
max	13.26	13.81	13.89	40.96
\bar{x}	3.95	3.82	3.88	11.15
S.D.	4.38	3.37	3.99	11.24

จากตารางที่ 2 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนสอบคำศัพท์แต่ละหมวดของนักศึกษากลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพ โดยคะแนนเต็มในแต่ละหมวดเท่ากับ 20 คะแนน พบว่าจากการทดสอบคำศัพท์ หมวดคำนามมีคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 7.00 คะแนนสูงสุดเท่ากับ 20.00 คะแนนเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 13.26 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.95 หมวดคำคุณศัพท์มีคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 7.00 คะแนนสูงสุดเท่ากับ 20.00 คะแนนเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 13.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.82 หมวดคำกริยามีคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 8.00 คะแนนสูงสุดเท่ากับ 20.00 คะแนนเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 13.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.88 และคะแนนรวมคำศัพท์ทั้ง 3 หมวด โดยคะแนนเต็ม 60 คะแนนนักศึกษาได้คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 24.00 คะแนนสูงสุดเท่ากับ 60.00 คะแนนเฉลี่ยรวมทั้งหมดเท่ากับ 40.96 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.15

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการจดจำคำศัพท์ของนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพ และนักศึกษาที่เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพในการเรียนการสอนคำศัพท์

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการจดจำคำศัพท์ของนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพ และนักศึกษาที่เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพในการเรียนการสอนคำศัพท์

	ไม่ใช้ภาพ			ใช้ภาพ			t
	n	\bar{x}	S.D.	n	\bar{x}	S.D.	
คำนาม	27	10.44	4.38	27	13.26	3.95	2.48*
คำคุณศัพท์	27	9.96	3.37	27	13.81	3.82	3.93***
คำกริยา	27	10.63	3.99	27	13.89	3.88	3.04**
คะแนนรวม	27	31.04	11.24	27	40.96	11.15	3.26**

*p < .05, **p < .01, ***p < .001

จากตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการจดจำคำศัพท์ของ นักศึกษาที่เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพ และนักศึกษาที่เรียนคำศัพท์โดยไม่ใช้สื่อภาพพบว่า นักศึกษากลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพในการเรียนการสอนและนักศึกษากลุ่มที่ไม่ได้ใช้ รูปภาพในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพมีคะแนนทดสอบเนื้อหาคำศัพท์รวมสูง กว่านักศึกษากลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้สื่อภาพ ($t = 3.26$; $\bar{x} = 40.96$ และ $\bar{x} = 31.04$ ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณารายด้านย่อย พบว่านักศึกษากลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพมีคะแนน การทดสอบคำศัพท์สูงกว่าทุกด้าน โดยมีความแตกต่างมากที่สุดในหมวดคำคุณศัพท์ โดยมีความ ต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .001 ($t = 3.93$; $\bar{x} = 13.81$ และ $\bar{x} = 9.96$ ตามลำดับ) รองลงมาคือหมวดคำกริยามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 ($t = 3.04$; $\bar{x} = 13.89$ และ $\bar{x} = 10.63$ ตามลำดับ) และหมวดคำนามมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($t = 2.48$; $\bar{x} = 13.26$ และ $\bar{x} = 10.44$ ตามลำดับ)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษผลสัมฤทธิ์ในการจดจำคำศัพท์ด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อ การสนทนาและการสื่อสาร 1 สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่ได้เรียน ด้วยเทคนิคสื่อภาพ มีคะแนนเต็มรวม 3 หมวดทั้งสิ้น 60 คะแนน นักศึกษาได้คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 13.00 คะแนนสูงสุดเท่ากับ 49.00 คะแนนเฉลี่ยรวมทั้งหมดเท่ากับ 31.03 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 11.24 ส่วนนักศึกษากลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพ มีคะแนนเต็มรวม 3 หมวด ทั้งสิ้น นักศึกษาได้คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 24.00 คะแนนสูงสุดเท่ากับ 60.00 คะแนนเฉลี่ยรวมทั้งหมด เท่ากับ 40.96 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.15

สรุปได้ว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพมีผลสัมฤทธิ์ในการจดจำคำศัพท์ สูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีคะแนนรายด้านย่อยสูงกว่าในทุกด้าน โดยในหมวดคำคุณศัพท์มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .001 หมวดคำกริยามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ หมวดคำนามมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลจากการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิคสื่อภาพ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการจดจำคำศัพท์ ของนักศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการจดจำคำศัพท์ของนักศึกษากลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคการใช้สื่ อภาพสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้สื่อภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้อง กับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าการเรียนการสอนคำศัพท์ด้วยเทคนิคการใช้สื่อภาพ ช่วยให้นักศึกษาสามารถจดจำคำศัพท์ได้มากขึ้น สอดคล้องกับโทมัส (Thomas, 2006) ที่ได้เสนอ ว่าเทคนิคการใช้ภาพ (Pictures) นั้นช่วยให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ใหม่ได้มากขึ้น และพบว่าเทคนิค นี้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเพราะเป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ดีที่สุด

นอกจากนี้ผลการวิจัยของกฤษฎิณ ยอดคำตัน (2557) พบว่าการใช้สื่อภาพช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการจดจำคำศัพท์มากขึ้น กล่าวแสดงออกหน้าชั้นเรียน และมีการพัฒนาด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ถูกต้องมากขึ้น และจิราภรณ์ แยมบาล (2556) ที่แสดงให้เห็นว่า เมื่อนำรูปภาพและใบงานรูปภาพมาใช้ในการกระบวนการเรียนการสอนพบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากขึ้น พยายามคิดหาคำตอบและสนใจทำแบบฝึกหัดเพิ่มขึ้น ทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการเขียนและการเรียนภาษาญี่ปุ่นดีขึ้น

ดังนั้นการนำสื่อการเรียนการสอนที่เป็นรูปภาพมาใช้ในการเรียนคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นนอกจากจะช่วยให้ นักศึกษาจดจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้นแล้ว ยังทำให้นักศึกษาเกิดความสนใจในการเรียนการสอน และมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการเรียนการสอนรูปภาพ ช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้น และทำให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียนเพิ่มขึ้น ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรจะนำสื่อการเรียนการสอนรูปภาพมาใช้เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะและพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์เพื่อต่อยอดสู่การนำคำศัพท์ไปใช้แต่งประโยคที่ซับซ้อนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา กับกิจกรรมรูปแบบอื่น เช่น การใช้เพลง การใช้เกม เป็นต้น

รายการอ้างอิง

- กฤษฎิณ ยอดคำตัน. (2557). *การพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นโดยใช้รูปภาพ*. วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซียน.หนองคาย. สืบค้น 8 มีนาคม 2559 จาก www.slideshare.net/KritsadinKhemtong/ss-40056559.
- จิราภรณ์ แยมบาล. (2556). *การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาญี่ปุ่นโดยใช้รูปภาพ*. โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา.ชลบุรี. สืบค้น 8 มีนาคม 2559 จาก http://swisacs.acs.ac.th/html_edu/acs/temp_emp_research
- วรรณพร ศิลลาขาว. (2555). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและไม่มีการประกอบการสอน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิจิตรนั ภาณุพงศ์. (2536). *โครงสร้างภาษาไทย: ระบบไวยากรณ์*. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อนุภาพ ดลโสภณ. (2556). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่5 ระหว่างการสอนโดยใช้เกมและการสอนตามคู่มือครู*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาสารคาม:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

Thomas, Handy. (2006). *Mnemonic Techniques*. Retrieved March 23 2017, from [http://whatis.tech target.com/definition](http://whatis.techtarget.com/definition).